

Έβελυν Ασουάντ

«Η Αντιγόνη ελεύθερη διεκδικεί το ανθρώπινο μέσα στον άνθρωπο»

08/05/2019

Η ηθοποιός Έβελυν Ασουάντ γράφει στο koutipandoras.gr για την Αντιγόνη με αφορμή την παράσταση της Ομάδας Σημείο Μηδέν σε σκηνοθεσία Σάββα Στρούμπου από τις 8 Μαΐου στο Θέατρο «Άττις-Νέος Χώρος».

Πάνω στην κόκκινη γη των νεκρών, διεκδικεί τη ζωή. Πάνω στα διαμελισμένα σώματα υπερασπίζεται τον αθέατο κόσμο των ψυχών. Ανασύρει από τους “βαθιά σκαμμένους τάφους” τους νεκρούς, για να δώσει ζωή στους ζωντανούς.

Τολμηρή. Αποφασισμένη. Διεκδικητική. Αλύγιστη. Ασυμβίβαστη. Συγκρουσιακή. Λογική. Παράλογη. Απόλυτη. Εμμονική. Ανυποχώρητη. Μανιακή. Επίμονη. Μαχητική.

Δοξάζει τον θάνατο για να υμνήσει τη ζωή. Δεν ησυχάζει. Δονείται μέσα στην επιθυμία της. Αγωνιά και υπερβαίνει τα ανθρώπινα όρια. Αγγίζει το Υψηλό.

Μέσα στην ανθρώπινη αδυναμία της, μπροστά στον επερχόμενο Θάνατο, για μια στιγμή, θα οργισθεί, θα φοβηθεί, θα απογοητευτεί, θα αμφιβάλλει, θα δακρύσει αλλά δεν θα λυγίσει. Ελεύθερη θα νυμφευθεί τον Αχέροντα. Με την καταστροφή της θα δημιουργήσει.

Ελεύθερη, διεκδικεί το ανθρώπινο μέσα στον άνθρωπο. Το προσωπικό γίνεται συλλογικό. Το υπαρξιακό γίνεται πολιτικό. Το πολιτικό, οντολογικό. Και εκρήγνυται. Στο σύμπαν. Στο φως. Στο σκοτάδι. Στο θεατό. Στο αθέατο. Στο “ άνευ όρων και ορίων”. Στο άπειρο.

Κραυγάζει στους ουρανούς, στα δέντρα, στα πουλιά, στη φύση. Κραυγάζει στην ανθρωπότητα.

Η κραυγή της γίνεται τραγούδι.

Η κραυγή της γίνεται θρήνος.

Η κραυγή της γίνεται εξέγερση.

Η κραυγή της γίνεται σιωπή.

Δεν υπάρχει κανείς. Μόνη.. Μόνη θα κατεβεί στον Άδη.. Ζωντανή.

Εκεί, στο πιο πυκνό σκοτάδι, στην πιο βαθιά απόγνωση, γεννιέται η πρώτη αχτίδα φωτός..

...«Όταν δεν θα 'χω άλλο σθένος, θα σταματήσω.»